

Μια λίμνη ολόγυρα
Μοναξιά.
Το γκρίζο σύννεφο πάνω μας
Βαραίνει τυραννικά
Τα κατάσπρα βουνά του χειμώνα .

Το βλαστάρι της ελπίδας πάγωσε.
Απ' το σκοτάδι.
Όλα σωπάσανε ...
Σου γράφω
    Γιατί μονάχα αυτό μπορώ να κάνω
Σου γράφω
    Γιατί δε μπόρεσα τίποτε άλλο να κάνω
    για να μ' ακούσεις .
Γιατί θέλω να μ' ακούσεις .
Ο ουρανός πεθαίνει πάνω μας
Εδώ που πέσαμε
    στον ίσκιο τον άχρηστο της ζωής .
Φωνάζαμε
Απ' τις παγωμένες σκοπιές με τη στάση της απελπισίας
Γιατί μας κλείσανε το στόμα
Παρακαλούσαμε
Τις ώρες που κολλάγαμε σα βεντούζες
    στο συρματοπλεγμα
Κοιτάζοντας . Κοιτάζοντας .
Περνούσατε δίπλα μας ...
Μονάχα περνούσατε !

Έκλεισα το πρόσωπό μου
Στα δέκα δάχτυλα του πόνου .
    Δεν κλαίγαμε .
Βρίζαμε . Κανείς δεν άκουγε
Κανείς . Έγινε κενό θαρρείς .
Σου γράφω
Το χέρι μου τρέμει
Το σώμα μου τρέμει
Ο κόσμος γύρω μου πάει να τρέμει.
    Η οργή !
Νάτανε αυτή που τον ταρακουνούσε ;
Αυτή ! Αυτή ήτανε .
Που μας πλάκωσε . Που μας τυραννάει .

Όχι ! Όχι! Δε σου γράφω .
Φωνάζω . Κλαίω . Χτυπιέμαι.
Συχώρα με αδελφέ μου .
Τίποτα δεν είναι . Να δεξ! Όλα ήσυχα .
Σαν το σκοτάδι.
Ήσυχα . Ήσυχα . Ήσυχα . (Που να πάρει ο διάβολος) .

Γιάννενα 12 Μαρτίου 1978 (Θητεία)